

RESTITUIRE

Între noapte și zi urc înspre tine
Prin aceste acute văi alpine
Străpunse de apele vieții de-apoi
Adunate în noi...

Și-n aerul rece e gust de ruine
Tăcute mistere de glorii prea pline
Și numai cascada se-nvârte-n șuvoi
Ce trece prin noi...

O treapta pe-a cerului scară mă ține
Urcuș către puntea cea fără' de suspine
Să trec prin cumplitul puhoi
Să fim amandoi...

Și-apoi alte scări și-alte trepte pe vine
Le urc cu suflarea tăiată, ruine
S-ajung în al miezului nopților toi
Peron pentru doi...

Și-acolo în vârful scăldat de lumine
De stelele-aprinse pe roci cristaline
În tainica vreme de-apoi
Iubirea să-ti dau înapoi...

***